

Eva Møller (KF):

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis og tillige på Det Radikale Venstres vegne, da partiets ordfører ikke har mulighed for at være til stede ved behandlingen af denne sag, sige, at vi kan til fulde tilslutte os kulturministerens lovforslag.

Jeg vil gerne sige, at det forbløffer mig lidt, at sådan som jeg opfattede – men jeg kan naturligvis have misopfattet det – tonen i den socialdemokratiske ordførers tale, så var det, at penge er ikke noget, man taler om, det er bare noget, man har. Jeg synes, det er uansvarligt, at det parti, der plejer at kalde sig landets førende oppositionsparti, har en sådan holdning til skatteydernes penge.

Jeg vil gerne sige, at for os er det i hvert fald ganske væsentligt også at se på den økonomiske side af sagen og dermed at have god tid til grundigt at sætte os ind i de bemærkninger, der er kommet i betænkning nr. 1148 om biblioteksafgift. Jeg kan godt se, at den er dateret engang i september, men jeg har i hvert fald ikke modtaget den før i december. Derfor synes jeg, det er rigtigt og rimeligt, at vi får god tid til at sætte os ind i alle disse ting og gøre os alle disse overvejelser.

Vi har gentagne gange diskuteret biblioteksafgift i denne sal og også i forskellige vendinger givet udtryk for, at vi godt kunne se rimeligheden i et ændret system. Men jeg vil gerne sige, at det ikke er ensbetydende med, at vi i øjeblikket har pengene til dette.

Jeg synes også, at man i forbindelse med det foreliggende lovforslag måske skulle overveje, om vi i denne og andre sammenhænge ikke kunne komme bort fra disse tidrøvende debatter, som kommer af, at vi gang på gang i et lovforslag bare indfører, at loven skal til revision på det og det tidspunkt, og så skal vi senere bruge en halv time eller mere for at få udsat revisionen et eller to år.

Vi er altså helt tilfredse med kulturministerens lovforslag og vil gerne medvirke til en saglig og seriøs drøftelse, men det finder vi ikke kan ske i indeværende folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Til fru Eva Møller: Hvis denne røde bog, betænkning nr. 1148, var jomfruelig i december, kan jeg til nød forstå, at det har knebet for kul-

turministeren at sørge for at tage de fornødne skridt. Men som fru Eva Møller jo også er inde på, har kulturministeren haft nogle muligheder, idet betænkningen er dateret noget før og faktisk på et tidspunkt, hvor det ikke ville være så usædvanligt, at man fra et fagministeriums side havde meldt tilbage: Hov, jeg har en forpligtelse i forhold til Folketingets vedtagelse, og jeg skal nå at få afsat pengene eller i hvert fald søge om at få det.

Jeg tror i øvrigt ikke, at september heller er den jomfruelige første dato på dette værk. Det tror jeg i hvert fald ikke, når man ser på sammensætningen af udvalget, og jeg går ud fra, at der har været en meget direkte kontakt mellem henholdsvis departementschef og minister.

Jeg vil så også gerne sige til fru Eva Møller, at for mig drejer spørgsmålet om de formentlig 24 mio. kr. sig ikke om, at Socialdemokratiet eller nogen som helst andre har foragt for skatteydernes penge. Det er derimod et udtryk for en naturlig respekt for nogle helt indlysende krav, som kunstnerne har og har haft meget længe, og hvor der har været den klare indstilling i denne samling og i tidligere samlinger om, at nu skulle vi altså se at få rettet op på dette misforhold, og det skulle vi gøre i dette finansår, i 1989.

Nu siger man så til disse oversættere osv. osv., som jeg har remset op før: Jamen I kan bare vente, til vi bliver færdige herinde. Og selv om der ligger betænkninger, og selv om der ligger indstillinger, så er det for øvrigt lige meget.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal bare sige til hr. Qvist Jørgensen, at i en række sammenhænge bebrejder Socialdemokratiet os jo, at forhandlingerne om tingene føres bag lukkede døre og for nedrullede gardiner. Nu vil vi altså i denne sammenhæng gerne have en forhandling med andre, og så er det også forkert. Det er sandelig ikke nemt at gøre Socialdemokratiet tilpas.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige til fru Eva Møller, at når der blev indsat en revisionsbestemmelse i denne her lov, så var det jo, fordi man vidste, at der lå en hel masse uløste problemer, som man måtte få løst, fordi ophavsmændene ønskede, at der skulle diskuteres nogle